

Fet a Roma, el 5 de juliol de 2000, en quatre originals, en espanyol, francès, italià i portuguès, i cada text és igualment autèntic.

El present Tractat va entrar en vigor de forma general i per a Espanya el 4 de febrer de 2004 de conformitat amb el que disposa l'article 39.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 d'abril de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

7354 REIAL DECRET 450/2005, de 22 d'abril, sobre especialitats d'infermeria. («BOE» 108, de 6-5-2005.)

La constant evolució que els últims anys han experimentat els coneixements científics, els mitjans tècnics i el mateix sistema sanitari, així com la modificació dels patrons epidemiològics, l'evolució de la piràmide de població i les necessitats d'atenció i cures especialitzades que demanen els pacients i els usuaris del Sistema Nacional de Salut, aconsellen revisar el Reial decret 992/1987, de 3 de juliol, pel qual es regula l'obtenció del títol d'infermer especialista.

L'entrada en vigor de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, que aborda en el títol II una nova regulació de les especialitats en ciències de la salut, determina la necessitat de procedir a una nova regulació reglamentària d'aquestes, incloent-hi les especialitats d'infermeria, i dels òrgans de suport a la formació especialitzada, per adequar tot això a la nova norma legal. Aquesta regulació s'ha de fer mitjançant un reial decret, adoptat pel Govern a proposta dels ministres d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum, tal com preveu l'article 16 de la Llei esmentada.

No es pot oblidar que una nova regulació de les especialitats d'infermeria ha de tenir en compte no només les recomanacions que, en aquest àmbit, s'han produït a la Unió Europea, sinó també les previsions constitucionals relatives a la protecció de la salut dels ciutadans i les competències que, en matèria d'assistència sanitària, tenen atribuïdes les comunitats autònomes. Tot això porta a establir un sistema d'especialització el desenvolupament del qual s'ha de produir dins del model de l'Espai Europeu d'Educació Superior sorgit de la Declaració de Bolonya, i el nou catàleg d'especialitats del qual ha de respondre a l'objectiu de proporcionar una més bona atenció sanitària als ciutadans, sense que això suposi obviar les aspiracions de desenvolupament professional i de lliure mobilitat en el Sistema Nacional de Salut, tant dels infermers especialistes com dels infermers responsables de la prestació d'atencions generals, ni les competències de les comunitats autònomes per a l'organització i la gestió dels seus serveis de salut.

En la tramitació d'aquest Reial decret han emès informe la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut, el Comitè Assessor d'Especialitats d'Infermeria i el Consell General de Col·legis Oficials d'Infermeria.

En virtut d'això, a proposta de les ministres de Sanitat i Consum i d'Educació i Ciència, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el

Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 d'abril de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Títol d'infermer especialista.*

1. El títol d'infermer especialista, expedit pel Ministeri d'Educació i Ciència, té caràcter oficial i validesa en tot el territori de l'Estat i és necessari per utilitzar de manera expressa la denominació d'infermer especialista, per exercir la professió amb aquest caràcter i per ocupar llocs de treball amb aquesta denominació en centres i establiments públics i privats.

2. L'obtenció del títol d'infermer especialista requereix:

a) Tenir el títol de diplomatur universitari en infermeria o equivalent reconegut o homologat a Espanya.

b) Haver realitzat íntegrament la formació en l'especialitat corresponent, d'acord amb el que estableix aquest Reial decret.

c) Haver superat les avaluacions que s'estableixin i dipositar els drets d'expedició del títol corresponent.

3. L'existència del títol d'infermer especialista no afecta les facultats professionals que assisteixen els diplomats universitaris d'infermeria com a infermers responsables de cures generals, ni el seu accés a activitats formatives, la seva carrera o desenvolupament professional, ni l'exercici de llocs de treball que no tinguin la denominació d'especialista.

Article 2. *Especialitats d'infermeria.*

1. Les especialitats d'infermeria són les següents:

- Infermeria obstetricoginecològica (llevadora).
- Infermeria de salut mental.
- Infermeria geriàtrica.
- Infermeria del treball.
- Infermeria de cures medicoquirúrgiques.
- Infermeria familiar i comunitària.
- Infermeria pediàtrica.

2. Correspon al Govern, a proposta dels ministres d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum, previs informes de la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut, del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut i del Consell General de Col·legis Oficials d'Infermeria, la creació, canvi de denominació o supressió de les especialitats que el progrés científic i tecnològic aconselli, d'acord amb les necessitats socials i de salut.

Article 3. *Formació de l'infermer especialista.*

1. La formació de l'infermer especialista, en les especialitats que s'esmenten a l'article anterior, es realitza, en els termes que preveu l'article 20.2 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, pel sistema de residència en unitats docents acreditades per a la formació especialitzada.

Són infermers residents els que, per obtenir el títol d'infermer especialista, romanen a les unitats docents acreditades durant un període, limitat en el temps, de pràctica professional programada i tutelada d'acord amb el que preveu el programa formatiu, per obtenir els coneixements, les tècniques, les habilitats i les actituds propis de l'especialitat corresponent, de forma simultània a la progressiva assumpció pel resident de la responsabilitat inherent a l'exercici autònom d'aquella.

2. Els infermers residents han de formalitzar amb el servei de salut o amb l'entitat responsable de la unitat docent acreditada, segons escaigui, l'oportú contracte de treball d'acord amb el que disposa l'article 20.3.f) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre.

Una vegada incorporats a la seva plaça, els infermers residents hi han d'iniciar el programa formatiu corresponent a la unitat docent de què es tracti, sota la supervisió i la coordinació de la comissió de docència corresponent.

3. El programa formatiu de les especialitats d'infermeria es desenvolupa a temps complet i obliga, simultàniament, a rebre una formació i a prestar un treball que permeti a l'infermer aplicar i perfeccionar els seus coneixements i li proporcioni una pràctica professional programada. A aquests efectes, la metodologia docent ha de donar prioritat a l'autoaprenentatge tutoritzat, amb la utilització de mètodes educatius creatius que assegurin la participació activa i l'aprenentatge experiencial.

4. A més de les avaluacions que preveu l'article 1.2.c), durant el període formatiu els infermers residents estan subjectes a avaluació continuada a la unitat docent on s'estiguin formant.

5. Els infermers residents s'han d'inscriure en el Registre nacional d'especialistes en formació, gestionat pel Ministeri de Sanitat i Consum.

Les altes i baixes en el Registre nacional d'especialistes en formació s'han de comunicar a les conselleries de sanitat de les comunitats autònomes. La informació relativa a les altres anotacions que s'incloguin en el Registre s'ha de facilitar a les conselleries de sanitat que ho sol·licitin, amb subjecció a les previsions que contenen les normes que en cada moment regulin la protecció de dades de caràcter personal.

Article 4. *Accés a la formació en especialitats d'infermeria.*

1. Els qui pretenen iniciar la formació com a infermer resident són admesos en una unitat docent acreditada després de superar una prova anual, única i simultània de caràcter estatal, que ordena els aspirants d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

2. El Ministeri de Sanitat i Consum, amb l'informe previ del Ministeri d'Educació i Ciència i de la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut, ha d'establir les normes que regeixen la prova a què es refereix l'apartat anterior, que en tot cas ha d'incorporar un exercici o conjunt d'exercicis que avaluï coneixements teòrics i pràctics i habilitats assistencials i comunicatives, així com els mèrits acadèmics i, si s'escau, professionals, dels aspirants.

3. Per ser admesos a la prova, els sol·licitants han de tenir el títol de diplomad universitari en infermeria o el seu equivalent reconegut o homologat a Espanya, i tenir la nacionalitat espanyola o exercir el dret a la lliure circulació de treballadors d'acord amb la seva definició en el Tractat de la Comunitat Europea o en altres tractats ratificats per Espanya, o tenir reconegut aquest dret per norma legal.

4. També poden concórrer a la prova els nacionals d'altres estats no inclosos a l'apartat anterior, sempre que compleixin els requisits que estableix la legislació aplicable. La convocatòria pot determinar el nombre màxim de places que, si s'escau, es poden adjudicar a aquests aspirants.

5. L'adjudicació de les places ofertes en cada convocatòria s'efectua seguint l'ordre decreixent de més a menys puntuació obtinguda per cada aspirant.

6. Els aspirants als quals s'hagi adjudicat plaça n'han de prendre possessió amb el caràcter d'infermers resi-

dents, en els terminis que s'assenyalin a aquest efecte. Si no ho fan o si renuncien a la plaça adjudicada, perden els seus drets i, llevat que acreditin un motiu suficient per a això, poden ser penalitzats en la seva puntuació fins en les dues convocatòries següents.

Les places que resultin no cobertes pels motius indicats en el paràgraf anterior poden ser adjudicades, a proposta de les comunitats autònomes, als aspirants que inicialment no van obtenir plaça, en la forma en què es determini a la convocatòria.

7. La convocatòria de la prova selectiva l'efectua el ministre de Sanitat i Consum i es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 5. *Oferta de places.*

L'oferta anual de places es fixa d'acord amb el que preveu l'apartat 5 de l'article 22 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

Article 6. *Acreditació d'unitats docents.*

1. Els ministres d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum, a proposta de la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut, amb l'informe previ del Fòrum Professional, han d'establir conjuntament, mitjançant una ordre que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», els requisits que han de reunir les unitats docents per a la seva acreditació.

Els requisits d'acreditació han d'especificar les escoles d'infermeria i els dispositius docents i assistencials que conformen, com a mínim, la unitat docent, així com els requisits de coordinació i finançament que, en cas que aquests dispositius depenguin de diferents administracions o organismes, s'han d'articular per a la seva gestió adequada.

Aquests requisits poden ser adaptats, si s'escau, a les peculiaritats estructurals i organitzatives dels serveis de salut per les comunitats autònomes, que han de comunicar les adaptacions que duguin a terme a la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut.

2. L'Agència de Qualitat del Sistema Nacional de Salut ha de coordinar les auditories, els informes i les propostes necessaris per acreditar les unitats docents i per avaluar el funcionament i la qualitat del sistema de formació, per a la qual cosa pot sol·licitar la col·laboració de les agències de qualitat de les comunitats autònomes i dels seus serveis d'inspecció, així com de les entitats que preveu l'article 62.2 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.

3. Correspon al Ministeri de Sanitat i Consum, a instància de l'entitat o entitats titulars de la unitat, amb els informes previs de la seva comissió de docència i de la conselleria de sanitat de la comunitat autònoma, i d'acord amb els informes i les propostes a què es refereix l'apartat anterior, resoldre sobre les sol·licituds d'acreditació d'unitats docents.

L'acreditació ha d'especificar, en tot cas, el nombre de places docents acreditades.

4. La revocació, total o parcial, de l'acreditació concedida es fa, si s'escau, pel mateix procediment, escoltades les comunitats autònomes, l'entitat titular de la unitat afectada i la seva comissió de docència.

Article 7. *Programes de formació.*

1. Els programes de formació de les especialitats d'infermeria han d'especificar els objectius quantitatius i

qualitatius i les competències professionals que ha d'adquirir l'aspirant al títol i han de determinar la durada de la formació. Quan escaigui, han d'indicar les àrees específiques per a l'ensenyament de les quals cal tenir el títol d'especialista.

2. El programa de formació de cadascuna de les especialitats l'elabora la comissió nacional corresponent. Una vegada ratificat pel Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut, i previs els informes de la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut i del Ministeri d'Educació i Ciència, és aprovat pel Ministeri de Sanitat i Consum.

3. Els programes de formació han de ser revisats i actualitzats periòdicament pel procediment que estableix l'apartat anterior.

4. Una vegada aprovats, els programes de formació, les seves revisions i actualitzacions han de ser publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat» per a coneixement general.

Article 8. *Comissions nacionals d'especialitat.*

1. Per cadascuna de les especialitats d'infermeria i com a òrgan assessor dels ministeris d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum en el camp de l'especialitat corresponent, s'ha de constituir una comissió nacional designada pel Ministeri de Sanitat i Consum, d'acord amb la composició següent:

- a) Dos vocals proposats pel Ministeri d'Educació i Ciència, dels quals almenys un ha de tenir la condició de tutor de la formació en l'especialitat corresponent.
- b) Quatre vocals d'entre els especialistes de prestigi reconegut que proposi la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut.
- c) Dos vocals en representació de les entitats i societats científiques d'àmbit estatal de l'especialitat corresponent.
- d) Un vocal en representació del Consell General de Col·legis Oficials d'Infermeria.
- e) Dos representants dels infermers especialistes en formació elegits per aquests.

2. Tots els membres de la comissió nacional han de tenir el títol d'infermer especialista de l'especialitat corresponent, llevat dels que preveu l'apartat 1.e). Són nomenats per la Subsecretaria de Sanitat i Consum i cessen quan ho proposi així la institució a la qual representen o al cap de quatre anys del seu nomenament. Els qui cessin pel transcurs del dit termini poden tornar a ser proposats i designats membres de la comissió, exclusivament per a un nou mandat.

Els membres de la comissió que preveu l'apartat 1.e) són elegits per a un període de dos anys, i en tot cas aquests membres cessen en concloure el seu període formatiu.

3. El Ministeri de Sanitat i Consum, mitjançant una resolució motivada i escoltada prèviament la comissió corresponent, pot acordar el cessament de tots els seus membres o de part d'ells quan la comissió no compleixi adequadament les seves funcions.

4. Correspon a cada comissió nacional, en l'àmbit de l'especialitat respectiva, el desenvolupament de les funcions següents:

- a) Designar, d'entre els seus membres, el president i el vicepresident de la comissió.
- b) Elaborar i proposar el programa de formació i la seva durada.
- c) L'establiment de criteris per a l'avaluació d'unitats docents i formatives.
- d) L'establiment de criteris per a l'avaluació dels especialistes en formació.

e) L'informe sobre programes i criteris relatius a la formació continuada dels infermers, especialment els que es refereixin a l'acreditació i l'acreditació avançada de professionals en àrees funcionals específiques dins del camp de l'especialitat.

f) La participació en el disseny dels plans integrals dins de l'àmbit de l'especialitat corresponent.

g) L'establiment dels criteris per a l'avaluació en el supòsit de nova especialització.

h) La proposta de creació d'àrees de capacitació específica.

Article 9. *Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut.*

1. La Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut té la composició següent:

- a) Els presidents de les comissions nacionals d'especialitats d'infermeria.
- b) Els dos vocals del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut designats per les comissions nacionals d'especialitats d'infermeria i pel Consell General de Col·legis Oficials de Diplomats en Infermeria de conformitat amb l'article 30.1.b) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.
- c) Un representant de cadascun dels ministeris de Sanitat i Consum i d'Educació i Ciència.
- d) Un representant de les comunitats autònomes designat per la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut.

2. La Comissió Delegada d'Infermeria exerceix les funcions que el Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut li encomani o delegui.

En tot cas, li correspon proposar al Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut els informes o les propostes que hagi d'emetre aquest òrgan en les següents matèries:

- a) Requisits d'acreditació de les unitats docents per a la formació d'infermers especialistes.
- b) Propostes de programes de formació d'especialitats d'infermeria.
- c) Promoció i difusió de les innovacions metodològiques en el camp de la infermeria especialitzada.
- d) Foment i promoció de la recerca en el camp dels estudis de les especialitats d'infermeria.
- e) Normes reguladores de la prova que preveu l'article 4.
- f) Oferta de places de les convocatòries per a l'accés a la formació en especialitats d'infermeria.
- g) Projectes de disposicions de caràcter general relatius a les especialitats d'infermeria, o que per la seva naturalesa específica afectin l'àmbit d'aquestes especialitats.

3. La Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut designa, d'entre els seus membres, el seu president i el seu vicepresident.

Disposició addicional primera. Secretaria i suport a les comissions nacionals i a la Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut.

El Ministeri de Sanitat i Consum ha de prestar el suport tècnic i administratiu que sigui necessari per al funcionament de les comissions nacionals i de la Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut.

Així mateix, aquest Ministeri ha de designar els funcionaris que han d'exercir, amb veu però sense vot, la secretaria de les esmentades Comissió Delegada i comissions nacionals.

Disposició addicional segona. *Supressió d'especialitats anteriors.*

1. Queden suprimides les especialitats de diplomats universitaris en infermeria i d'ajudants tecnosanitaris que s'especifiquen tot seguit:

- a) L'especialitat de neurologia, creada pel Decret 3192/1970, de 22 d'octubre.
- b) L'especialitat d'urologia i nefrologia, creada pel Decret 2233/1975, de 24 de juliol.
- c) L'especialitat d'anàlisis clíniques, creada pel Decret 203/1971, de 28 de gener.
- d) L'especialitat de radiologia i electrologia, creada pel Decret 1153/1961, de 22 de juny.
- e) L'especialitat d'infermeria de cures especials, creada pel Reial decret 992/1987, de 3 de juliol.
- f) L'especialitat de pediatria i puericultura, creada pel Decret 3524/1964, de 22 d'octubre.
- g) L'especialitat de psiquiatria, creada pel Decret 3193/1970, de 22 d'octubre.
- h) L'especialitat d'assistència obstètrica (llevadora), creada pel Decret de 18 de gener de 1957, modificat pel Reial decret 2287/1980, de 26 de setembre.
- i) L'especialitat d'infermeria de salut comunitària, creada pel Reial decret 992/1987, de 3 de juliol.
- j) L'especialitat de gerència i administració d'infermeria, creada pel Reial decret 992/1987, de 3 de juliol.

2. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, no es poden expedir nous títols d'especialista de les especialitats indicades a l'apartat anterior.

3. Els diplomats universitaris en infermeria o ajudants tecnosanitaris que tinguin algun dels títols d'especialista suprimits per aquesta disposició addicional poden sol·licitar al Ministeri d'Educació i Ciència, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, que els expedixi un nou títol d'especialista d'acord amb les següents regles:

- a) Els qui tinguin els títols indicats a l'apartat 1.a) a l'e) poden sol·licitar l'expedició del títol d'especialista en infermeria de cures medicoquirúrgiques.
- b) Els qui tinguin el títol que indica l'apartat 1.f) poden sol·licitar l'expedició del títol d'especialista en infermeria pediàtrica.
- c) Els qui tinguin el títol que indica l'apartat 1.g) poden sol·licitar l'expedició del títol d'especialista en infermeria de salut mental.
- d) Els qui tinguin el títol que indica l'apartat 1.h) poden sol·licitar l'expedició del títol d'especialista en infermeria obstetricoginecològica (llevadora).

Disposició addicional tercera. *Creació de categories i places d'especialista.*

L'obtenció del títol d'infermer especialista per professionals que prestin o passin a prestar serveis en centres i serveis sanitaris del Sistema Nacional de Salut no implica l'accés automàtic a la categoria i places d'especialistes concordants, ni el dret a adquirir la condició de personal fix o temporal en categories ja existents o de nova creació dins del servei de salut de què es tracti. Aquest accés s'ha de produir a través dels sistemes de selecció i provisió de places que estableix la Llei 55/2003, de 16 de desembre,

de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, o la norma que sigui aplicable.

Tampoc no comporta el dret a l'exercici automàtic de les funcions corresponents a l'esmentada categoria ni a la percepció de cap diferència retributiva.

Disposició addicional quarta. *Constitució de les comissions de docència.*

Les comunitats autònomes, dins els criteris generals que fixi la Comissió de Recursos Humans del Sistema Nacional de Salut, han de determinar la dependència funcional, la composició i les funcions de les comissions de docència que preveu aquest Reial decret.

Disposició addicional cinquena. *Comissió de Coordinació.*

Per a la coordinació necessària entre el sistema sanitari i educatiu, en el que fa referència a les accions encaminades a servir de nexa entre la formació especialitzada en infermeria i els títols emanats dins del marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior, es crea una comissió de coordinació entre el Ministeri de Sanitat i Consum i el d'Educació i Ciència, composta per tres representants de cada departament, designats per les direccions generals de Recursos Humans i Serveis Economicopressupostaris i d'Universitats, respectivament.

Disposició transitòria primera. *Constitució de les primeres comissions nacionals i de la Comissió Delegada d'Infermeria.*

1. Els ministeris de Sanitat i Consum i d'Educació i Ciència han d'adoptar les mesures necessàries perquè les comissions nacionals de totes les especialitats d'infermeria es constitueixin en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Els membres d'aquestes comissions han de tenir el títol d'infermer especialista que en cada cas correspongui.

Quan en una especialitat no hi hagi especialistes, el Ministeri d'Educació i Ciència, amb l'informe previ del Ministeri de Sanitat i Consum i escoltades l'organització col·legial d'infermeria i les societats científiques, ha de concedir el corresponent títol d'infermer especialista als vocals esmentats en els paràgrafs a), b), c) i d) de l'article 8.1 que siguin designats per al primer mandat de la comissió nacional de què es tracti, sempre que aquesta designació recaigui en persones de prestigi reconegut i amb una experiència professional d'almenys cinc anys en el camp propi de l'especialitat corresponent.

2. Mentre es constitueix el Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut, les funcions d'aquest òrgan en relació amb les especialitats d'infermeria les exerceix la Comissió Delegada que preveu l'article 9.

Mentre es procedeix a la seva constitució, les funcions de la Comissió Delegada les exerceix el Comitè Assessor d'Especialitats d'Infermeria a què es refereix la disposició transitòria quarta del Reial decret 992/1987, de 3 de juliol.

Disposició transitòria segona. *Accés excepcional al títol d'especialista.*

1. No obstant el que estableix l'article 1.2, poden accedir a un únic títol d'infermer, o d'ajudant tecnosanitari, especialista de les especialitats incloses a l'article 2 els corresponents titulats que acreditin l'exercici profes-

sional i superin una prova d'avaluació de la competència, en els termes i pel procediment que preveuen els apartats següents.

2. Els aspirants han d'estar en una de les situacions següents:

a) Haver exercit com a infermer les activitats pròpies de l'especialitat que se sol·liciti durant un període mínim de quatre anys.

b) Haver exercit com a infermer les activitats pròpies de l'especialitat que se sol·liciti durant un període mínim de dos anys, sempre que, a més a més, s'acrediti l'adquisició d'una formació continuada acreditada segons el que preveu la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'almenys 40 crèdits en el camp de l'especialitat respectiva. Aquesta formació complementària es pot dur a terme durant el termini de presentació de sol·licituds que estableix l'apartat 4 d'aquesta disposició transitòria.

Es considera complert el període de formació complementària quan l'interessat acreditat que té un títol de postgrau de caràcter universitari que inclogui una formació relacionada amb l'especialitat respectiva no inferior a 20 crèdits o 200 hores.

En el cas dels aspirants al títol d'infermer especialista en infermeria del treball, s'entén complert el període de formació complementària quan l'interessat tingui el diploma d'infermeria del treball o el diploma d'ATS/DUE d'empresa i no pugui accedir al títol d'infermer especialista d'acord amb el que disposa la disposició transitòria tercera.

c) Haver exercit durant almenys tres anys com a professor d'escoles universitàries d'infermeria i adscrites, en àrees de coneixement relacionades amb l'especialitat de què es tracti, sempre que, a més, s'acrediti almenys un any d'activitat assistencial en activitats pròpies de l'especialitat sol·licitada.

3. Els requisits que estableix l'apartat 2 s'han de complir abans de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la convocatòria de la prova anual de caràcter estatal en què, per primera vegada, s'ofereixin places de formació en l'especialitat el títol de la qual s'aspira a obtenir.

En el cas d'aspirants al títol d'especialista en infermeria de salut mental, aquests requisits s'han d'haver complert abans del 4 d'agost de 1998.

El que estableixen els dos apartats anteriors s'entén sense perjudici que la formació complementària es pugui dur a terme durant el termini de presentació de sol·licituds que preveu l'apartat 4.

4. Les sol·licituds per obtenir el títol de conformitat amb aquesta disposició transitòria es poden presentar des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. El termini de presentació de sol·licituds finalitza, per a cada especialitat, al cap de sis mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la convocatòria de la prova anual de caràcter estatal en què, per primera vegada, s'ofereixin places de formació en l'especialitat corresponent.

En el cas de l'especialitat de salut mental, el termini de presentació de sol·licituds és de dos anys, comptat des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Les sol·licituds s'han d'adreçar a la Secretaria d'Estat d'Universitats i Recerca i s'han de presentar en els serveis centrals o perifèrics del Ministeri d'Educació i Ciència o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

S'ha d'adjuntar a la sol·licitud la documentació que acreditat que l'interessat compleix els requisits que estableix l'apartat 2, especialment els relatius al títol de diplomada en infermeria o d'ajudant tecnosanitari, als serveis

prestats en l'especialitat corresponent, a les activitats docents realitzades per l'interessat i a la formació complementària, segons correspongui.

La documentació indicada es pot presentar en originals o en còpies compulsades.

5. Les sol·licituds les tramita la Direcció General d'Universitats del Ministeri d'Educació i Ciència, d'acord amb el procediment general que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, amb les peculiaritats que s'estableixen en aquesta disposició transitòria.

Una comissió mixta, composta per funcionaris dels ministeris d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum, analitza les sol·licituds presentades.

La comissió pot sol·licitar informe, si ho considera necessari, a les comissions nacionals de les diferents especialitats, així com a la Comissió de Formació Contínua de les Professions Sanitàries, quant a la valoració de les activitats de formació continuada no acreditada que hagin dut a terme els sol·licitants.

A proposta de la comissió mixta, la Direcció General d'Universitats ha de dictar una resolució que declari l'admissió o l'exclusió dels interessats a la prova objectiva a la qual es refereix l'apartat següent, que s'ha de notificar als interessats en el termini màxim de sis mesos des que concloqui el termini de presentació de sol·licituds que estableix l'apartat 4.

6. El secretari d'Estat d'Universitats i Recerca del Ministeri d'Educació i Ciència, a proposta de la Direcció General de Recursos Humans i Serveis Econòmico-pressupostaris del Ministeri de Sanitat i Consum i de la Direcció General d'Universitats, amb l'informe previ de la Comissió Delegada d'Infermeria del Consell Nacional d'Especialitats en Ciències de la Salut, mitjançant una resolució que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», ha d'aprovar les bases de la convocatòria de la prova objectiva. A les bases s'hi ha de determinar el contingut de la prova, la composició de la comissió avaluadora, el sistema d'avaluació i tots els aspectes que es considerin necessaris per a la seva adequada organització.

A la comissió avaluadora hi han de participar almenys dos membres de la comissió nacional de l'especialitat afectada proposats per la mateixa comissió nacional.

La prova objectiva s'ha de dirigir a avaluar la competència dels aspirants en els seus àmbits de coneixements, habilitats i actituds necessàries per a l'exercici adequat de l'especialitat de què es tracti.

7. El que estableix aquesta disposició transitòria no és aplicable a l'especialitat d'infermeria obstetricoginecològica (llevadora).

Disposició transitòria tercera. Règim especial d'accés al títol d'especialista en infermeria del treball.

1. Poden accedir directament al títol d'especialista en infermeria del treball els diplomats en infermeria i ajudants tecnosanitaris que tinguin el diploma d'ATS/DUE d'empresa o d'infermeria del treball, sempre que acreditin que, abans que finalitzi el termini de presentació de sol·licituds que estableix l'apartat següent, posseeixen un exercici professional mínim de quatre anys en l'àmbit corresponent.

2. Les sol·licituds d'expedició del títol d'especialista en infermeria del treball, d'acord amb el que preveu aquesta disposició transitòria, s'han d'adreçar a la Secretaria d'Estat d'Universitats i Recerca del Ministeri d'Educació i Ciència, en el termini de 12 mesos comptat des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, acompanyades de la documentació que acreditat el compliment dels requisits que estableix l'apartat anterior.

3. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, no es convocaran més cursos per a la formació d'infermers d'empresa, sense que això suposi cap modificació de l'àmbit funcional per al qual estan actualment habilitats els diplomats universitaris en infermeria i els ajudants tecnicosanitaris que tinguin el diploma corresponent.

Disposició transitòria quarta. *Períodes de formació en curs.*

El que estableix aquest Reial decret no és aplicable als períodes de formació en especialitats d'infermeria iniciats anteriorment a la seva entrada en vigor, que s'han de desenvolupar d'acord amb el que preveuen les normes que els regulaven.

Disposició transitòria cinquena. *Adequació d'unitats docents.*

Les unitats docents acreditades per a la formació en especialitats d'infermeria abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han d'adaptar al que s'hi disposa en el termini de tres anys, comptat des de l'aprovació dels nous requisits d'acreditació de l'especialitat corresponent.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret i, especialment:

- a) El Reial decret 992/1987, de 3 de juliol, pel qual es regula l'obtenció del títol d'infermer especialista.
- b) L'Ordre del Ministeri de la Presidència, de 24 de juny de 1998, per la qual es desplega el Reial decret 992/1987, de 3 de juliol, sobre l'obtenció del títol d'infermer especialista. No obstant això, continuen transitòriament vigents, mentre es desplega el que preveu aquest Reial decret, els seus articles 7, 8 i 9.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret s'aprova en ús de les competències que atribueix en exclusiva a l'Estat l'article 149.1.30a de la Constitució per regular les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols professionals, i d'acord amb les que la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, assigna al Govern per a la creació, canvi de denominació i supressió de les especialitats sanitàries i per a la determinació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació dels títols corresponents.

Disposició final segona. *Normes de desplegament.*

Els ministres d'Educació i Ciència i de Sanitat i Consum han d'adoptar, conjuntament o en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

7355 *ORDRE PRE/1216/2005, de 29 d'abril, per la qual es regula la gestió de determinada producció de sucre exempta del pagament de la cotització a la producció. («BOE» 108, de 6-5-2005.)*

El Reglament (CE) núm. 314/2002, de la Comissió, de 20 de febrer de 2002, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del règim de quotes en el sector del sucre, va disposar a l'apartat 2, lletres f) i h), de l'article 1, que les quantitats de sucre invertit i de xarops que siguin destinades a la seva transformació en alcohol o en rom, respectant els criteris de puresa i contingut que s'hi fixen, no entrarien en el càlcul de la producció de sucre a efectes del pagament de les cotitzacions corresponents a la producció.

L'esmentat Reglament s'ha modificat recentment pel també Reglament (CE) núm. 38/2004 de la Comissió, de 9 de gener, mitjançant l'adopció d'una sèrie de mesures que afecten, entre d'altres, tres aspectes bàsics d'aquella regulació: en primer lloc, l'extensió de la mesura exonerativa del càlcul de producció de sucre a les quantitats de xarops que es destinen a la producció de llevats vius; en segon lloc, l'establiment d'un sistema de control de les empreses de transformació de sucre en alcohol o en rom o de producció de llevats mitjançant la seva acreditació pertinent; i, en tercer lloc, i respecte de les empreses productores de sucre, l'obligació de formular declaracions amb caràcter previ als lliuraments del producte amb destinació a la seva transformació en alcohol, en rom, a la producció de llevats, així com la producció de xarops per untar i per transformar en «rinse appelstroop».

En l'àmbit intern, el Reial decret 214/1987, de 16 de gener, estableix una sèrie de mesures per liquidar, recaptar i controlar la cotització sobre la producció del sucre i isoglucosa i la cotització per a la compensació de les despeses d'emmagatzematge en el sector del sucre, i facultat, de manera conjunta, els ministeris d'Economia i Hisenda, d'Agricultura, Pesca i Alimentació i l'actual Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, llavors Ministeri d'Indústria i Energia, per a l'establiment dels llibres, registres i altres obligacions formals que hagin de complir les empreses sucreres i d'isoglucosa; així mateix, s'autoritzava els esmentats departaments perquè, en l'àmbit de les seves competències respectives, poguessin dictar les procedents disposicions de desplegament.

En compliment d'aquell mandat, l'Ordre de 25 de setembre de 1987 del Ministeri d'Economia i Hisenda regula la gestió de les cotitzacions i de l'exacció reguladora sobre el sucre i la isoglucosa, amb determinació, a l'efecte, de les competències i facultats atribuïdes en la matèria a la duana gestora i a les oficines de control del